

Xatirələrdə qalan insan

Dünyanın eşrəfi sayılan insan bu fani dünyaya bir qonaq kimi gəlir. O geləndə doğmaları sevinir, dünyadan köçəndə isə kədərlənir və qəmə bürünürler. Dünyalarını dəyişmiş insanlar iki cür yadda qalırlar: yaxşı və pis.

Mən bu yazımında yaddaşlarda yaxşı bir insan kimi qalmış dağ vüqarlı, dağ cüssəli Əzizulla Kərimov haqqında söhbət açacağam. Çünkü bu kişi özünün işi, davranışları ilə başqalarına örnək olub. Bu samballı kişini yaşlı nəslin nümayəndələri çox yaxşı tanır. Axi o, rəhbər vəzifələrdə çalışıb, özü də vicdanla, sözün əsl mənasında çörək verən kişi olub bu adam.

Əzizulla Kərim oğlu Kərimov 1924-cü ildə Göyçay şəhərində sənətkar ailəsində dünyaya gəlib. On üç yaşında ikən atası dünyasını dəyişib. O, anası Abuheyat Əhməd qızının himayəsində böyüküb. 1931-ci ildə Göyçay şəhər 2 nömrəli məktəbin birinci sinfinə daxil olub. Yedinci sinfə kimi burada oxuyan Ə. Kərimov sonra təhsilini 4 nömrəli orta mək-

təbdə davam etdirib. 1941-ci ildə onlar ailəliklə Qəbələnin (Qutqaşının) Soltannuxa kəndinə köçürlər.

Gənc Əzizulla ailəni dolanırmışla üçün kenddəki kolxozda işləməli olur. 1943-cü ildə Vətəni müdafiə etmək üçün ordu sıralarına yollanır. 1945-ci ilə kimi Qrozni şəhərindəki 402-ci diviziyanın 833-cü nişançı polkunda kiçik komandır vəzifəsini icra edir. Ə. Kərimov 1945-ci ilən 1947-ci ilin mart ayına kimi 216-ci diviziyanın 589-cu nişançı polkunda kiçik komandır kimi çalışır, öz işinin öhdəsindən bacarıqla gəlir. Müharibədən sonra "Almaniya üzərində qələbə" medalı ilə təltif olunur.

1947-ci ildə ordu sıralarından tərxis olunan Ə. Kərimov doğma Soltannuxa kəndinə qayıdır. İki il kənddəki kolxozda əmək hesablayıcı işləyir. Onun bacarığı nəzərə alınaraq partiya or-

ganlarına irəli çekilir.

Əvvəlcə Qutqaşın Rayon Partiya Komitəsində təbligatçı, 1952-ci ilə kimi isə təlimatçı vəzifəsində çalışır. Özünün bacarığı, siyasi savadı ilə seçilən Ə. Kərimov 1952-ci ilin noyabr ayında rayon partiya komitəsinin kənd təsərrüfatı şöbəsinin müdürü vəzifəsinə irəli çəkirlər.

O, burada da özünü bacarıqlı kadr kimi göstərir, bir an belə yoruldum demir. Ele buna görə də onu Azərbaycan KP MK-nın yanında partiya məktəbinə göndərirler. Bir il təhsil alıqdan sonra doğma rayona qayıdan Əzizulla Kərimov fəaliyyətini ezmə davam etdirir.

Bacarığını, işgüzarlığını nəzərə alaraq 1957-ci ildə onu Mirzəbəyli kəndinə kolxoz sədri vəzifəsinə göndərirler. Beleliklə, Ə. Kərimov ömrünün sonuna kimi 12 il o vaxtkı Xanlar adına kolxozda, 2 il "Yeni Yol" kolxozun-

da, 8 il Nizami adına kolxozda kolxoz sədri kimi fəaliyyət göstərir. Kəndlərin quruculuq işlərində fealliq göstərir, əməkçilərin daha yaxşı yaşaması üçün əlindən gələni edir. O, bu illər ərzində bacarıqlı kənd təsərrüfatı işçisi, kolxoz sədri kimi tanınır, başqalarına nümunə göstərilir. Sonralar bir müddət rayon qəzetinin kənd təsərrüfatı şöbəsində əməkdaşlıq edir.

Gözəl və səmimi ailə başçısı olan Ə. Kərimov ömür-gün yoldaşı Gülcənnət xanımla 5 oğlan, 2 qız övladı böyüdüb tərbiyə ediblər. Onların hamısı ali və orta ixtisas təhsilinə iyələnib.

El arasında xətir-hörmət sahibi olan, bacarıqlı bir rəhbər və təşkilatçı kimi tanınan Əzizulla Kərimov 1980-ci ildə, ömrünün 56-ci ilində dünyasını dəyişib, doğmalarından ayrılib.

Uzun bir ömür olmasa da bu müddət ərzində elin hörmətini qazanıb, xatirələrdə qalıb bu kişi. Özünün bacarığı, rayon ictimaiyyəti və işlədiyi kollektivlər arasında dərin hörmət və izzəti ilə...

**Emin BARATOĞLU,
Azerbaijan Journalistlər
Birliyinin üzvü.**

Müdrik deyimlər

Bacarıqlı insan üçün qeyri-mümkünlük yoxdur.

O. Mirafo.

Adamlarla ünsiyətdə insanın zəkası son dərəcə aydınlaşır.

M. Monten.

Ağıl naşının kobudluğuna dözməməlidir, cünki zərər ikiqat olur: birinin hörməti azalır, o birinin azgınlığı artır.

İran aforizmi.

Hünərini, malını dostundan da gizlət ki paxılıqlı edər.

Ərəb aforizmi.

Bilmək gələcəyi görmək üçün, gələcəyi görmək özünü görmək üçündür.

O. Kontt.

Əgər biz öz zəif cəhətlərimizi bilirikse, bize ziyani dəyməz.

G. K. Lixtenberq.

Başqasının eybini görüb öz eybindən el çəkən adam nə xoşbəxtidir!

Məhəmməd peyğəmbər.

Özün özünü dərk et, hər şeyin həddini gözlə.

Platon.

Topladı: N. ATAKİŞİYEV.

Qızıl payız

çirilərdi. Artıq bu ənənə bəzi yerlərdə bərpa olunmaqdır. Gəyçayda keçirilən Nar

bayramı, Qəbələdə keçirilən mürebbə festivalı buna nümunədir. Belə tədbirlər in-

sanlıarda xoş ovqat yaratmaqla bərabər, bir növ il ərzində görülən işlərə yekun

vurur.

Bu il payız uğurlu olub. Yağışlardan sonra dağlar, yamaclar, düzənlər libasını dəyişməyə başlayıb. Bu heyvandarları, xüsusən qoyunculuqla məşğül olan fermerləri, kənd adamlarını sevindirir. Deməli, mal-qara, qoyunquzu qış aylarında yem sarıdan korluq çəkməyəcək, yaza gümrəh çıxacaq.

Yağmurlu havalardan sonra payızın ilqi günləri taxıl əkinini aparmaq üçün də yaxşı şərait yaratmışdır.

İndi sahələrdə qızığın iş gedir, traktorların səsi bir an belə kəsilmir. Bir tərəfdə şum çıxarılır, digər tərəfdə torpağa mala vurulur, toxum sepilir. Hamı istəyir ki, taxıl əkinini vaxtında, keyfiyyətə aparsın. Çünkü gələn ilin məhsulunun taleyi indi aparılan işlərin keyfiyyətindən asılıdır.

Yurdumuza payız gəlib. Bu gelişlə bağlı meyvələri yetişib. Bazar-dükənlərdə kifayət qədər alma, armud var, dənə dolan nar ağırlıqdan kolların budaqlarını eyrir, xurma günlər keçdikcə qızarır, heyva ayrıliga dözməyirmiş kimi günü-gündən saralır. Bütün bunlar isə görünənləri duyğulandırır, ruhlandırır.

Oqtay MƏMMƏDOV.

Hər fəslin öz yeri, gözəlliyi var. Ancaq onların içərisində payız xüsusi yer tutur. Ona qızıl payız da deyirlər. İsti yaydan sonra payızın gəlişi ilə günlər yavaş-yavaş qısalır, havalar tədricən soyumaşa başlayır. Saralar, qızılı rəngə boyanan yarpaqlar küllək əsən kimi budaqlardan qırılıb yerə düşərək ömürlərini başa vurur, xəzan olurlar.

Payızın gəlişi ilə quşlar yır-yığış edib köçməyə hazırlaşırlar. Payız həm də bolluq, firavanlıq, toy-düyün fəslidir. Qədim zamanlardan insanlar yaz-yayı min bir əziyyətə qatlaşaraq tər töküb çalışır, bol məhsul yetişdirir. Payızda isə yetişən məhsulu yiğaraq bir hissəsini bazara çıxarır, əldə etdiyi pulla dərdini-sərini yola verir, digər hissəsini özü, ailəsi üçün qısa tədarük edir. Payızda bağlar-bağçalar da özünəməxsus don geyir, rəngbərəng olur. Baharda bağlar gül-çiçəkdən don geysir, payızda həmin çiçəklərdən yaranan meyvələr ağacların və süfrələrin bəzəyinə çevirilir.

Buna görə də toyalar, şənliklər adətən payızda daha çox olur.

Sovetlər dövründə hər yerdə məhsul bayramları ke-